

NOTY O AUTORACH

Thomas Anessi – tłumacz, starszy wykładowca na Wydziale Anglistyki Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza. Absolwent Wydziału Języków Słowiańskich Uniwersytetu Columbia w Nowym Jorku. Zajmuje się teorią tłumaczenia i badaniami nad tematyką związaną z literaturą, kinem i kulturą popularną w Polsce w XX i XXI wieku.

Ewa Bal – adiunkt w Katedrze Performatyki Uniwersytetu Jagiellońskiego. Autorka monografii *Cielesność w dramacie. Teatr Piera Paola Pasoliniego i jego możliwe kontynuacje* (2006) oraz współredaktorka, wraz z Wandą Świątkowską, tomu *Performans, performatywność, performer. Próby definicji i analizy krytyczne* (2013). Zajmuje się tłumaczeniem dramatów z języka włoskiego, m.in. P.P. Pasoliniego i Emmy Dante. Redaktorka i tłumaczka antologii współczesnego dramatu włoskiego *Na jeden i kilka głosów* (2007) oraz włoskiego wydania antologii współczesnego dramatu polskiego *Polonia-Nuova Generazione* (2007). Redaktorka naukowa serii Wydawnictwa UJ „Nowe Perspektywy – Performatyka”. Przygotowuje rozprawę habilitacyjną zatytułowaną *W cieniu Pulcinelli i Arlekina. Performowanie lokalności*.

Barbara Bibik – adiunkt w Katedrze Filologii Klasycznej Uniwersytetu im. Mikołaja Kopernika w Toruniu. Autorka rozprawy *Antygona – studium postaci. Analiza wybranych polskich tłumaczeń oraz inscenizacji teatralnych* (2008). Prezes Zarządu Fundacji „Traditio Europae” (od 2007). Stypendystka Fundacji Lanckorońskich i Fundacji Hardt. Interesuje się dramatem antycznym i jego recepcją (zwłaszcza tragedią grecką), problematyką przekładów z języków klasycznych oraz dziedzictwem grecko-rzymskiego antyku.

Łukasz Borowiec – pracuje w Instytucie Filologii Angielskiej Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego. Jego zainteresowania badawcze obejmują współczesny dramat i teatr angielski, zwłaszcza zagadnienia przekładu teatralnego oraz słuchowiska radiowe. Obecnie prowadzi badania nad zasobami opublikowanych tłumaczeń sztuk teatralnych autorów anglojęzycznych w latach 1945–2000.

W ramach rozprawy doktorskiej przetłumaczył *The Dwarfs (Karzelki)*, jedyną powieść w dorobku Harolda Pintera.

Marta Eloy Cichocka – doktor iberystyki, adiunkt na Uniwersytecie Pedagogicznym w Krakowie, poetka i fotografka, tłumaczka Calderóna i Racine’a, Juarroza i Gelmana, stypendystka Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, laureatka I nagrody w konkursie poetyckim im. Haliny Poświatowskiej. Tłumaczona na francuski, rosyjski i hiszpański. Tłumaczy z francuskiego i hiszpańskiego. Wykłada m.in. teorię przekładu.

Wiesław Juszcak – historyk, teoretyk i filozof sztuki, profesor w Instytucie Historii Sztuki Uniwersytetu Warszawskiego oraz w Instytucie Sztuki PAN. Zajmuje się przede wszystkim historią i teorią sztuki polskiej przełomu XIX i XX wieku oraz angielskiej XVIII i XIX wieku, a także starożytną grecką filozofią sztuki. Jego zainteresowania obejmują także literaturę, historię kultury, filologię klasyczną, starożytną filozofię, film oraz operę. Jest autorem licznych książek, m.in.: *Witold Wojtkiewicz i nowa sztuka* (1965, 2000), *Jan Stanisławski* (1972), *Malarstwo polskie: modernizm* (1977, 2004), *Młody Weiss* (1979), *Fakty i wyobrażenia* (1979), *Zastłona w rajskie ptaki albo o granicach „okresu powieści”* (1981, 2004), *Pani na żurawkach, t. 1: Realność bogów* (2002), *Wędrowka do źródeł* (2009), *Pani na żurawkach, t. 2: Archeologia mitu* (2010), *Ekfrazja poetycka w antycznej Grecji* (2012), *Poeta i mit* (2014). Tłumaczył angielskojęzyczną literaturę naukową i piękną, m.in. Williama Blake’a, Karen Blixen, Tennessee Williamsa i T.S. Eliota. Ostatnio w jego przekładzie ukazały się *Cztery Dramaty* Eliota.

Aleksandra Kamińska – doktorantka w Instytucie Filologii Angielskiej Uniwersytetu Jagiellońskiego, redaktorka, tłumaczka, recenzentka teatralna. Absolwentka anglistyki i przekładoznawstwa oraz Podyplomowych Studiów dla Tłumaczy Literatury na Uniwersytecie Jagiellońskim.

Katarzyna Maćkała – doktorantka w Zakładzie Historii i Teorii Teatru Instytutu Sztuki PAN w Warszawie. Zajmuje się głównie obecnością dramatu skandynawskiego i anglosaskiego w Polsce oraz rolą przekładu w teatrze.

Luigi Marinelli – profesor literatury i języka polskiego na Uniwersytecie Sapientza w Rzymie, członek zagraniczny PAN i PAU. W roku 2015 otrzymał tytuł doktora Honoris Causa UJ. Autor niemal 150 publikacji w różnych językach w dziedzinie polonistyki, komparatystyki i teorii literatury, tłumacz literatury

polskiej i rosyjskiej. Redaktor *Storia della letteratura polacca* (2004) i współautor podręcznika języka polskiego dla Włochów, *Corso di lingua polacca* (2014). Kieruje serią wydawniczą „*leo – laboratorio est/ovest*” wydawnictwa Lithos (Rzym).

Luca Milasi – adiunkt w Instytucie Studiów Orientalnych na Uniwersytecie Sapienza w Rzymie, specjalizuje się w literaturze japońskiej epoki Meiji.

Jadwiga Miszalska – profesor w Instytucie Filologii Romańskiej Uniwersytetu Jagiellońskiego. Interesuje się włosko-polskimi relacjami kulturalno-literackimi oraz przekładem literackim. Współautorka bibliografii: *Od Dantego do Fo. Włoska poezja i dramat w Polsce (od XVI do XXI wieku)* (2007) i *Od Boccaccia do Eco. Włoska proza narracyjna w Polsce (od XVI do XXI wieku)* (2011) oraz pracy *Historia teatru i dramatu włoskiego od XIII do XVIII wieku* (2008). Opublikowała także „*Koloander wierny*” i „*Piękna Diane*”: *polskie przekłady włoskich romansów barokowych w wieku XVII i w epoce saskiej na tle ówczesnych teorii romansu i przekładu* (2003), *I manoscritti italiani della collezione berlinese conservati nella Biblioteca Jagellonica di Cracovia (sec. XVII–XIX)* (2012), *Tragicznych igrzysk pieśń uczy nas cnoty. Przekłady z języka włoskiego jako źródło polskiej dramaturgii poważnej do końca XVIII wieku* (2013), *Z ziemi włoskiej do Polski. Przekłady z literatury włoskiej w Polsce do końca XVIII wieku* (2015).

Natalia Paprocka – adiunkt w Instytucie Filologii Romańskiej Uniwersytetu Wrocławskiego. Interesuje się zagadnieniami jakości w przekładzie i jej oceny oraz przekładem dla dzieci i młodzieży. Autorka monografii *Erreurs en traduction pragmatique du français en polonais: Identifier, évaluer, prévenir* (2005) oraz szeregu artykułów na temat błędów w przekładzie. Obecnie pracuje nad projektem „Sto lat przekładu dla dzieci i młodzieży w Polsce”, skupiając się na strategiach wydawców i tłumaczy polskich przekładów francuskiej literatury dla młodych odbiorców w ostatnim stuleciu.

Olga Płaszczewska – adiunkt w Katedrze Komparatystyki Literackiej Wydziału Polonistyki Uniwersytetu Jagiellońskiego, polonistka i italianistka. Stypendystka Fundacji Nauki Polskiej (2004, 2005) i A.W. Mellon Foundation (2006–2007, 2009). Autorka licznych prac z literatury porównawczej, m.in. książek *Blazen i blazeństwo w dramacie romantycznym* (2002), *Wizja Włoch w polskiej i francuskiej literaturze okresu romantyzmu* (2003), *Włoskie przekłady dzieł Juliusza*

Słowackiego (2004), *Przestrzenie komparatystyki – italianizm* (2010), redaktorka i współredaktorka prac zbiorowych i edycji krytycznych.

Monica Randaccio – profesor Uniwersytetu w Trieście, wykłada język angielski i przekład. Autorka monografii *Il teatro irlandese contemporaneo: soggettività e comunità in Friel, Murphy e Kilroy* (2001), redaktorka włoskiego przekładu *The Loves of Cass McGuire* Briana Friela (1999), tłumaczka i redaktorka Darragh Carville’a *Observatory* (2005). Interesuje się dydaktyką języków obcych i przekładem dramatu. Ostatnio opublikowała: *Drama Translation as Textual and Cultural Transformation* (2009), *Translating Drama as Transition Through ‘Labyrinth’ Identities* (2011), *From Linguistic Approaches to Intertextuality* (2012), *Intercultural Theatre: Renegotiating Time and Space in Drama Translation* (2012). Współredaktorka specjalnego numeru czasopisma *Studi Irlandesi/A Journal of Irish Studies* zatytułowanego *Forms of Identity. Ireland, Language, Translation* (2014).

Ewa Skwara – latynista, literaturoznawca, tłumacz. Profesor w Instytucie Filologii Klasycznej Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Zajmuje się teatrem antycznym i jego recepcją. W kręgu jej zainteresowań pozostaje także łaciński teatr średniowieczny i renesansowy, komedia oraz dzieła posługujące się komizmem jako kategorią estetyczną (parodia, epigram, satyra). Jest autorką monografii: *Plaut i Terencjusz w polskiej komedii oświeceniowej* (1996), *Historia komedii rzymskiej* (2001), *Wesołe zdarzenie w drodze na forum* (współautorstwo, 2009). Przełożyła na język polski komedie Plauta (t. I–III; 2002–2004) i Terencjusza (t. I–II; 2005–2006), a także Owidiuszową *Sztukę kochania* (2008, 2016). Za przekład komedii Plauta została uhonorowana nagrodą miesięcznika „Literatura na Świecie” (2003).

Brigitte Schultze – slawistka, anglistka i amerykańistka. Od roku 1987 do 2005 profesor polonistyki, bohemistyki i literatury rosyjskiej na Uniwersytecie w Moguncji oraz dyrektor *Mainzer Polonicum*. Zainteresowania badawcze: poetyka, teoria dramatu i teatru, teoria przekładu literackiego (przede wszystkim tłumaczenia dramatów), komparatystyka oraz wiedza o kulturze. Autorka m.in. *Hochzeit und Trauung in der polnischen Literatur des 20. Jahrhunderts* (1982), *Polnisch-deutsche Dramenübersetzung 1830–1988* (współred. D. Lemmermeier, 1990), *Perspektywy polonistyczne i komparatystyczne* (red. M. Sugiera, 1999), *Der polnische Bauernfürst: Vom Bauern zum König. Arbeit am Stoff in vier Jahrhunderten* (2003, wyd. polskie: 2006).

Beata Weinhagen – slawistka. Studiowała slawistykę i historię w Getyndze, gdzie należała do dwóch zespołów badawczych (Sonderforschungsbereiche: „Internationale Übersetzungsforschung”, „Internationalität nationaler Literaturen”). Publikuje głównie na temat przekładów literackich – rosyjsko-niemieckich i polsko-niemieckich.

Monika Woźniak – polonistka i italianistka, profesor literatury i języka polskiego na Uniwersytecie Sapienza w Rzymie. Interesuje się przekładem literackim i audiowizualnym, polsko-włoskimi relacjami kulturowymi oraz literaturą dziecięcą. Autorka i redaktorka licznych publikacji, m.in. monografii *Przekłady w systemie małych literatur. O włosko-polskich i polsko-włoskich tłumaczeniach dla dzieci i młodzieży* (2014, z K. Biernacką-Licznar i B. Staniów) oraz *Cinderella accross Cultures. New Directions and Interdisciplinary Perspectives* (2016, z M. Hennard i G. Lathey).

Zofia Ziemann – doktorantka w Katedrze do Badań nad Przekładem i Komunikacją Międzykulturową Uniwersytetu Jagiellońskiego, anglistka, tłumaczka, redaktorka. Przygotowuje pracę o angielskich przekładach prozy Brunona Schulza. Interesuje się historią, recepcją i krytyką przekładu literackiego. Autorka artykułów w czasopismach i tomach zbiorowych.